

تشکیل سندیکای کارگران شرکت واحد، یک گام مهم در جنبش کارگری ایران در جهتی درست و در شرایطی بهنگام بود، اما پایداری کارگران در دفاع از این سندیکا در شرایطی که دولت «مهرورزی»، تیغ سرکوب جنبش های مدنی را تیز کرده است، تکمیل و تحکیم گام اولیه و نشانه بلوغ فعالان آن بود.

اعتصاب موفقیت آمیز یک روزه کارگران شرکت واحد در پی بازداشت اعضای هیات مدیره سندیکای خود، بعد از اظهارات ضد یهود احمدی نژاد، نسیم جدیدی حداقل برای عبور از فضای مسموم حاصل از آن اظهارات سخیف و پرداختن به یکی از مسائل مهم جامعه ما یعنی خواست آزادی تشکل از سوی کارگران بود.

اگر اظهارات احمدی نژاد از هر نظری توهین به بشریت و باعث سرافکنندگی بخاطر برآمد چنین فردی تحت عنوان نماینده ایران در مجامع بین المللی بود، حوادث حول سندیکای کارگران شرکت واحد درست برعکس بازتاب کشمکش بر سر تلاش جدیدی در جامعه ما برای عبور از جامعه متکی بر تصادف و هرج و مرج -

که ظهور پدیده هائی مثل احمدی نژاد فقط در چنین شرایطی ممکن است- به یک جامعه قانونمند و متکی بر انسان های آگاه به منافع اجتماعی خود و متشکل برای کسب این

حقوق و حفظ و نهادینه کردن آن بود.

بازداشت اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد، اقدام غیر منتظره ای نبود. تشکیل سندیکای شرکت واحد از همان اول با مخالفت شدید نهاد های کارگری وابسته به حکومت و از جمله «خانه کارگر» فعلی همراه بود. طی همان روزهای نخست هم، اعضای آن مورد یورش اوباش چماقدار و ضرب و شتم شدید قرار گرفتند. رئیس هیات مدیره سندیکا، آقای اصائلو که هم اکنون در بازداشت به سر می برد، در این ضرب و شتم ها لطمات جسمی جبران ناپذیری دیده است و هم چنان با عواقب آن درگیر است. اما برخلاف همه این اقدامات ضد بشری، هیات مدیره این سندیکا تاکنون از کار باز نمانده و با اتکا به حمایت کارگران به طرح مطالبات آنان پرداخته و از شرکت واحد خواستار پاسخ شده است. در واقع دستگاه قضائی، کاری را که چماقداران و نیروهای سرکوب غیر رسمی نهاد های مدنی نتوانسته بودند، با ضرب و شتم و ارباب عملی کنند، می خواست که رسماً با این بازداشت ها به انجام رسانند. دستگاه پرونده سازی دادستانی تهران ظاهراً از مدت ها قبل دست به کار

شده و سناریوی لازم را برای فعالین سندیکائی در شرکت واحد فراهم نموده بود تا با ترتیب چند محاکمه فرمایشی فروپاشیدن سندیکا را اعلام کند. از قرار معلوم و با توجه به اصرار در بازداشت آقای اصائلو به اتهامات واهی از قبیل جاسوسی و ... می شود گفت که هنوز هم بر ادامه این کار مصر است. شکی نیست که بازداشت اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد را باید اقدامی در ادامه دور جدید یورش های دستگاه قضائی بر جنبش های مدنی و فعالین این جنبش ها و در خدمت تشدید فضای خفقان و سرکوب در جامعه دانست .

اما برخلاف تصور دستگاه قضائی حکومت که هر تلاش مستقلی در جامعه را، از سوی هر کسی، به اقدامی علیه «امنیت نظام» و «برهم زدن نظم عمومی» تلقی می کند، اراده کارگران شرکت واحد برای دفاع از حقوق صنفی خود و بهبود وضعیت اقتصادی و اجتماعی شان قوی تر از آن است که با تبدیل گام برحق شان در ایجاد سندیکای مستقل به یک توطئه از سوی دستگاه قضائی، درهم شکسته شود. هزاران

در دفاع از سندیکا و خواست های کارگران شرکت واحد

گامی به سوی آینده!

مسعود فتیحی

کارگر عضو سندیکا با اعتصاب یک روزه خود، در ادامه حرکت قبلی اشان، از جمله امتناع از اخذ بلیط از مسافران به مدت یک روز در ۲۵ مهر ماه گذشته، نشان دادند که حاضر نیستند در مقابل تهدید از خواست های شان دست بشویند، حتی اگر بخاطر این خواست ها روانه زندان هم بشوند.

نتایج این یک روز اعتصاب بیان ایستادگی کارگران شرکت واحد در تحقق خواست های صنفی اشان بود. حضور شهردار تهران در جمع اعتصابیون و وعده تحقق تمامی خواست های آنان از جمله آزادی همه بازداشت شدگان، در درجه اول بیانگر نقش و تاثیر کارگران شرکت واحد در زندگی روزمره شهری بزرگ مثل تهران و بازتاب «قفل شدن» زندگی در این شهر طی همان یک روز بود.

اکنون وقت عمل به آن وعده هاست. تاکنون شرکت واحد مستقیماً تحت نظر شهرداری درآمده است، اگرچه با خواسته های صنفی کارگران برخورد مثبت شده است. دستگیرشدگان به جز منصور اصائلو آزاد شده اند، اما سندیکای شرکت واحد هنوز به رسمیت شناخته نشده است، هرچند در عمل نمایندگان سندیکا تحت عنوان کارگران شرکت واحد در مذاکرات شرکت نموده اند.

اقدام اخیر کارگران شرکت واحد در واکنش به بازداشت فعالین سندیکا از طرف دادستانی شکل گرفت، اما نه این بازداشت ها ابتدا به ساکن بود و نه واکنش کارگران شرکت واحد بدون پیش زمینه صورت گرفت. هم بازداشت ها و هم واکنش در برابر آن ها در ادامه یک روند به تحقق پیوستند و نتایج آن ها نیز در ادامه این روند تاثیر خواهد گذاشت.

اول این که پافشاری کارگران بر ادامه تلاش در جهت تثبیت سندیکای خود، یک گام مهم در جهت تقویت تلاش های مشابه در عرصه های صنفی دیگر از جمله در شاخه های مختلف جنبش کارگری برای اقدام در ایجاد تشکل مستقل برای حفظ و اعاده حقوق خود بود. شرایط برای به کرسی نشاندن چنین خواستی امروز بیش از همیشه فراهم است. دولت جمهوری اسلامی علاوه بر آن که بعد از ربع قرن طفره رفتن از برسمیت شناختن تشکل های مستقل کارگری با واقعیت برآمد این تشکل ها مواجه است،

از سوی سازمان بین

المللی کار نیز برای

گردن نهادن به خواست

های کارگران ایران در

آزادی تشکل و

برخورداری از حق

اعتصاب تحت فشار

است. سازمان بین المللی

کار «شوراهای اسلامی کار» حکومت را به عنوان تشکیلات کارگری برسمیت شناخته و از دولت ایران خواسته است که قوانین خود را در جهت آزادی تشکل های مستقل کارگری و تامین حقوق آنان تغییر دهد .

دوم این واقعیت که خود سندیکای شرکت واحد با استفاده از روش های دمکراتیک و مدرن از جمله علنیت در همه جلسات و ایجاد امکان مشارکت برای علاقمندان در تصمیم گیری ها و نیز برگزاری انتخابات آزاد، به نماینده واقعی کارگران تبدیل شده است و خود حرکت اخیر هم نشان داد که از حمایت وسیعی در میان کارگران شرکت واحد برخوردار است. چنین تشکلی را بسادگی نمی توان نادیده گرفت.

سوم این که اقدام اخیر کارگران شرکت واحد از سوی بخش های مهمی از جامعه، از جمله کانون نویسندگان، تشکل های دانشجویی و همه کوشندگان در راه ایجاد یک جامعه مدنی مورد حمایت گسترده قرار گرفت و خود به یک حادثه در جهت تحقق این تلاش ها تبدیل شد. این صدا های همبستگی باید تقویت شوند.

حرکت جمعی کارگران شرکت واحد را با شکست مواجه کنند، هم چنین برخی گزارشات از دستگیری تعدادی از رانندگان معترض به این اقدام ماموران خبر می دهند.

در همین حال حمایت از سندیکای کارگران شرکت واحد و خواست آزادی رئیس هیات مدیره آن ابعاد جهانی پیدا می کند. رئیس فدراسیون اتحادیه های آزاد جهان طی نامه ای به احمدی نژاد خواستار آزادی فوری منصور اصانلو و دیگر فعالین جنبش کارگری و برسمیت شناختن سندیکای کارگران شرکت واحد شده و با توجه به سیاست های دولت جدید در سرکوب جنبش های مدنی و سندیکائی در ایران، هشدار داده است: «چنانچه الگوی جدیدی از اختناق شدید علیه فعالین کارگری ریشه گیرد، تصویر بین المللی کشور شما بیش از این لکه دار خواهد شد و محکومیت آن توسط اتحادیه های کارگری جهان ادامه خواهد یافت.»

کارگران شرکت واحد با چراغ های روشن و عکسی از اصانلو خواستار آزادی وی شدند

اصانلو آزاد باید گردد،
سندیکای آزاد احیاء باید گردد

رانندگان اتوبوسرانی شرکت واحد تهران روز ۱۷ دی، از ساعت ۵ صبح با چراغ های روشن و عکسی از اصانلو بر شیشه هایشان خواستار آزادی رئیس هیات مدیره سندیکای خود شدند. بر طبق گزارشات بر روی برخی از اتوبوس ها شعاری زیر نصب شده بود: «اصانلوی بیگناه آزاد باید گردد، سندیکای مستقل احیاء باید گردد»

در عین حال منابع دیگر از درگیری ماموران انتظامی با رانندگان خبر می دهند. ماموران حکومت از همان صبح تلاش کرده اند با پاره کردن عکس ها و کندن شعار ها از شیشه اتوبوس ها و تهدید رانندگان

فعالان جنبش های مدنی می توانند با توجه به تجربه اخیر کارگران شرکت واحد، همبستگی خود را در تقویت تلاش کارگران و دیگر نیروهای اجتماعی در ایجاد نهادهای مدنی و مدافع حقوق اساسی خود گسترش دهند، بیش از پیش خواستار برچیدن موانع موجود بر سر راه ایجاد تشکل های مستقل کارگران و دیگر نیروهای اجتماعی و به رسمیت شناختن حق تشکل در عرصه های مختلف صنفی و سیاسی شوند. دمکراسی در جامعه ما فقط از طریق گسترش نهاد های مدنی هم چون سندیکا، امکان استقرار خواهد یافت و از طریق همین نهاد ها نیز حفظ و نهادینه خواهد شد. بدون گسترش نهاد های مدنی و کنترل و نظارت آن ها بر قدرت حاکم، گذار به دمکراسی ناممکن است.

بازداشت کارگران عضو سندیکای اتوبوسرانی را محکوم می کنیم!

صبح روز اول دیماه ۱۳۸۴ برابر با ۲۲ دسامبر ۲۰۰۵ ماموران وزارت اطلاعات جمهوری اسلامی ایران به دستور قاضی مرتضوی دادستان تهران منصور اصانلو رئیس هیئت مدیره سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه را به همراه ۱۱ تن دیگر از اعضای این سندیکا، در حالی که عازم محل کار خود بوده اند، دستگیر و روانه زندان کرده اند. همزمان محل سکونت این افراد مورد بازرسی قرار گرفته و کلیه اسناد و مدارک آنان نیز ضبط شده است. مقامات امنیتی و قضائی جمهوری اسلامی تا کنون در رابطه با علت دستگیری این افراد هیچ توضیحی به خانواده آنان نداده اند و محل بازداشت آنان نیز مشخص نیست. تنها جرم این افراد فعالیت علنی و صنفی برای دستیابی به حقوق خود در برابر سرمایه داران است. لازم است تاکید کنیم که فعالیت در تشکل های کارگری حتی در چارچوب قوانین عقب مانده و ضد دموکراتیک جمهوری اسلامی نیز ممنوع نشده است.

هنوز سه ماه از تسخیر کرسی ریاست جمهوری توسط محمود احمدی نژاد نگذشته است که فشار بر کارگران و اقشار تهیدست جامعه تشدید شده و دستگیری ها افزایش یافته است. احمدی نژاد که در آستانه انتخابات خود را حامی "مستضعفان" معرفی می کرد و وعده رسیدگی به وضعیت معیشتی مردم را می داد، امروز نه تنها قدمی هر چند کوچک در آن راستا برنداشته است، بلکه کارگران را نیز که برای احقاق حقوق خود دست به ایجاد تشکل زده اند، سرکوب می کند تا سرمایه داران، تجار، رانت خواران و دلالانی که او را بر صندلی ریاست جمهوری نشاندند، سهل تر بتوانند از این طبقه بهره کشی کرده و آنان را شدیدتر استثمار کنند. این حزب الهی مستضعف پناه که ظاهراً تاب شنیدن درد و رنج مردم را ندارد و برای سخنان دانشجویان نیز اشک می ریزد، نیروی انتظامی خود را به جان کارگرانی که برای حقوق معوقه خود دست به تحصن زده اند، می اندازد تا آنان را مرعوب کرده، از پیگیری حقوقشان دست بردارند.

جمهوری اسلامی در بحران ژرفی فرو رفته است. تشدید فشار بر کارگران، دانشجویان، اقلیت های ملی و مذهبی، روزنامه نگاران، معلمان و .. حتی شعارهای یهودی ستیزانه و فاشیستی رئیس دولت که در زیر لوای مخالفت با صهیونیسم زده می شود، برای برون رفت از این بحران است. عمده کردن دشمنی و ستیز با اسرائیل و متشنج نمودن فضای مناسبات حکومت با جهان خارج برای تنگ و محنت کردن فضای سیاسی داخل، ارباب روشنفکران و روزنامه نگاران و با هدف تخفیف این بحران صورت می گیرد.

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران ضمن محکوم کردن دستگیری کارگران عضو سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه و بازداشت آنان، از همه آزاداندیشان، روشنفکران، دانشجویان، احزاب و سازمانهای سیاسی و نهادهای دموکراتیک و فعالان و کوشندگان حقوق بشر می خواهد که برای عقب نشاندن حکومت و آزادی کارگران زندانی از هیچ تلاشی فرو گذار نکنند. تجربه این بیست و هفت سال نشان داده است که این حکومت زبان زور را خوب می فهمد. ازاینرو برای نشان دادن قدرت خود به منظور دفاع از آزادی و حقوق کارگران و اقشار کم درآمد ایران نیازمندیم صفوف خود را فشرده کنیم.

کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران

دوم دیماه ۱۳۸۴ برابر ۲۳ دسامبر ۲۰۰۵